

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Elišky Cihlářové, JUDr. Milady Tomkové a Mgr. Jana Passera v právní věci stěžovatele **T. H. C.**, zast. Mgr. Darinou Kučerovou, advokátkou se sídlem v Děčíně, Labská 137/17, za účasti **Ministerstva vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10. 11. 2005, č. j. 14 Az 496/2004 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 10. 11. 2005, č. j. 14 Az 496/2004 - 23, zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 22. 10. 2004, č. j. OAM-2471/VL-10-05-2004, jímž nebyl stěžovateli udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně rozhodnuto tak, že se na tohoto cizince nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel ve včasné kasační stížnosti ze dne 28. 11. 2005, kterou podal prostřednictvím své zástupkyně a opřel o ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), pouze uvedl, že se neztotožňuje se závěry krajského soudu o nedůvodnosti žádosti o udělení azylu, neboť v jeho případě jsou dány podmínky pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona o azylu. Současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal jeho kasační stížnosti odkladný účinek.

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 17. 3. 2006, č. j. 14 Az 496/2004 - 39, vyzval stěžovatele, aby do 1 měsíce od doručení tohoto usnesení odstranil vadu kasační stížnosti a uvedl, z jakých konkrétních důvodů napadá rozsudek krajského soudu. Současně v tomto usnesení poučil krajský soud stěžovatele, že pokud nebude kasační stížnost ve stanovené lhůtě v naznačeném směru doplněna, bude odmítnuta (§ 37 odst. 5 s. ř. s.).

Toto usnesení bylo doručeno advokátce Mgr. Darině Kučerové dne 11. 4. 2006, která doplnila kasační stížnost podáním ze dne 9. 5. 2006. Uvedla, že žádost stěžovatele

o udělení azylu je odůvodněna již skutečností, že je občanem země, kde dochází k porušování základních lidských politických práv a svobod. Vietnamská socialistická republika je zemí s komunistickým režimem, s nímž se stěžovatel neztotožňuje a má tedy odůvodněný strach pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.

Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, v písemném vyjádření ke kasační stížnosti uvedlo, že námitky stěžovatele jsou zcela obecné a ty, které byly uplatněny v doplnění ze dne 9. 5. 2006, dokonce nové. Skutečnost, že v některé zemi existuje autoritářský a nedemokratický režim, který v mnoha případech pošlapává lidská práva, však ještě neznamena, že kterýkoliv občan je tomuto negativnímu vlivu přímo nebo zprostředkovaně vystaven. Neschopnost splatit dluhy a snahu o legalizaci pobytu rozhodně nelze hodnotit jako důvody azylově relevantní. Z těchto důvodů navrholo, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

I v řízení o kasační stížnosti se kasační soud řídí přísnou dispoziční zásadou. Je provedením této dispoziční zásady, jestliže ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. ukládá stěžovateli povinnost označit rozsah napadení soudního rozhodnutí a uvést, z jakých důvodů (skutkových a právních) toto soudní rozhodnutí napadá a považuje výroky tohoto rozhodnutí za nezákonné. Rozsah napadení soudního rozhodnutí a uvedení skutkových a právních důvodů pak znamená povinnost stěžovatele tvrdit, že soudní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonu nebo jinému předpisu, která má charakter předpisu právního a toto tvrzení také odůvodnit. Činnost kasačního soudu je pak ohraničena rámcem takto vymezeným (rozsah napadení soudního rozhodnutí a skutkové a právní důvody nezákonnosti tohoto rozhodnutí) a tento soud se musí omezit na zkoumání napadeného rozhodnutí jen v tomto směru, nejde-li ovšem o vadu, k níž musí hledět z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.). Nedostatek stěžovatelova tvrzení, že vydáním napadeného soudního rozhodnutí byl porušen zákon nebo jiný právní předpis, představuje vadu kasační stížnosti, která brání jejímu věcnému vyřízení. I při nejmírnějších požadavcích proto musí být z kasační stížnosti poznatelné, v kterých částech a po jakých stránkách má kasační soud napadené soudní rozhodnutí zkoumat, přičemž kasační soud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti soudního rozhodnutí. Nepostačí proto, vytýká-li kasační stížnost obecně, že zákon byl porušen a nebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukazovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno.

Kasační stížnost, ani po jejím doplnění, neodpovídá uvedeným požadavkům.

V kasační stížnosti stěžovatel toliko obecně uvádí, bez obsahového skutkového a právního popisu svých výtek ve vztahu k důvodům a závěrům napadeného rozsudku a podřazení konkrétním důvodům uvedeným v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., „že se neztotožňuje se závěry krajského soudu o nedůvodnosti žádosti o udělení azylu, neboť v jeho případě jsou dány podmínky pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona o azylu a že žádost stěžovatele o udělení azylu je odůvodněna již skutečností, že je občanem Vietnamské socialistické republiky, kde dochází k porušování základních lidských politických práv a svobod, která je zemí s komunistickým režimem, s nímž se neztotožňuje a má tedy odůvodněný strach pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství

má“. V takto formulované kasační stížnosti tedy nejsou obsaženy ve vztahu ke stěžovateli žádné skutkové a právní důvody nezákonnosti rozsudku krajského soudu ohledně pronásledování tohoto cizince pro skutečnosti uvedené v ustanovení § 12 zákona o azylu. V tomto mimořádném opravném prostředku proto chybí, i po jeho doplnění, tvrzení konkrétních důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., pro něž je rozsudek krajského soudu napadán. Tato vada ovšem brání věcnému projednání kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem, protože z ní není zřejmé po jakých stránkách má kasační soud napadený rozsudek přezkoumat.

Doplnění kasační stížnosti, které neodstranilo vadu tohoto mimořádného opravného prostředku pojmenovanou v usnesení krajského soudu ze dne 17. 3. 2006, č. j. 14 Az 496/2004 - 39, navíc ani pojmově neodpovídá zákonným podmínkám pro udělení azylu podle ustanovení § 12 zákona o azylu. Třeba plně souhlasit se závěrem správního orgánu, který vyslovil v písemném vyjádření ke kasační stížnosti, kde uvedl, že existence autoritářského a nedemokratického režimu, který v mnoha případech pošlapává lidská práva, ještě neznamená, že každý občan je tomuto negativnímu vlivu přímo nebo zprostředkovaně vystaven. Ostatně i ustálená judikatura se k této problematice vyslovila shodně. Tak v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 11. 2003, č. j. 7 Azs 13/2003 - 40, tento soud zaujal právní názor, že ustanovení § 12 zákona o azylu vymezuje důvody pro udělení azylu taxativně a pouhá nespokojenost se stavem dodržování lidských práv, navíc ani v zemi původu neprojevená, takovým důvodem není.

Jelikož stěžovatel byl vyzván k odstranění vad kasační stížnosti usnesením krajského soudu a současně byl upozorněn na možnost odmítnutí tohoto mimořádného opravného prostředku, pokud nebudou vady ve stanovené lhůtě odstraněny, Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost odmítl, protože k odstranění vad kasační stížnosti vůbec nedošlo a nadále obsahuje takové vady, jež brání pokračování v řízení (§ 37 odst. 5 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud dodává, že projednatelnost této kasační stížnosti byla jako procesní otázka přezkoumána po věcné stránce a nikoliv z hlediska její přijatelnosti či nepřijatelnosti podle ustanovení § 104a s. ř. s., které by se s ohledem na datum vydání rozsudku krajského soudu dne 10. 11. 2005 vztahovalo k vlastní problematice azylu.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2006

JUDr. Radan Malík
předseda senátu